

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, καλή χρονιά.

Με το καλό να 'ρθει κι αυτός ο χρόνος κι οι άλλοι στην αράδα και να είναι πλούσιοι σε σοδιά και πείρα και γνώση και χαρές. Καλή χρονιά, Γιώργο μου και γνώσεις κι εμπειρίες και χαρές. Γιατί το κέρδος το αληθινό εκεί είναι. Στις γνώσεις, στις εμπειρίες και στις χαρές, γιατί αυτές τις τελευταίες τις ξεχνάμε ή τις προσπερνάμε και δεν τις βάζουμε συχνά στο λογαριασμό.

Τη φειντή πρωτοχρονιά την έζησα πιο έντονα λόγω του 90. Όχι πως άλλαξε κάτι σημαντικό, μόνο η ημερομηνία! Ήταν μόνο γιατί τα χρόνια ήτανε στρογγυλά και πολλά κι είχαν μια άλλη χάρη. Ήταν σαν... ένας φίλος απ' τα παλιά, βαρυφορτωμένος αναμνήσεις! Και πόσα δεν μου είπε ο παλιόγερος! Μ' άρχισε με κείνο το τραγούδι...για θυμήσου, γέρο, που ήσουνα νιος...

- Ε, και τι έγινε, του λέω, όλοι ήτανε νέοι μια φορά κι έναν καιρό... Κι άρχισαν, που λες να έρχονται οι μνήμες, Γιώργο μου, μία, μία κι έπιασαν το χορό. Κάποια όνειρα νεανικά, κάποιες ελπίδες ξεφτισμένες, κάποια χάδια που δεν τόλμψαν, κάποιες επιτυχίες που δεν ήλπιζα, κάποιες στερήσεις σαν φτερά κομμένα, κάποιες επιτεύξεις και χαρές απρόσμενες, μια σειρά χοροί, τραγούδια... Κάθε λιμάνι και καπνός...

Κι άρχισε η αξιολόγηση, κι οι κρίσεις, επικρίσεις, καταγραφές και καταχωρήσεις στα "κέρδη και ζημιά". Ξέρεις, σαν φτιάσεις εκεί με το γέρο σου πρέπει να είσαι ειλικρινής, δεν έχουν θέση παινήματα και φιγούρες, είσαι ενώπιος ενωπίω. Του τα είπα λοιπόν, ατάκα κι επί τόπου.

Το ξέρω έχω και τα κουσούρια μου και τα λάθη μου και τα σφαλματά μου αλλά δεν είμαι και για πέταμα, ρε μπάρμπα. Για ψάξε λιγάκι τα χαρτιά κάπου θα είναι γραμμένα και μερικά υπέρ!

Γιώργο, αξίζει κάπου - κάπου να μιλάς με τον εαυτό σου και στην αλλαγή του χρόνου είναι ευκαιρία να τα κουβεντιάσουμε με τον εοάνθρωπό μας. Γιατί μην περιμένουμε την έγκριση για ότι κάνουμε να είναι σύμφωνη με τη δική μας άποψη, με τη δική μας κρίση. Εμείς μεροληπούμε, όσο κι αν θέλουμε, όσο κι αν προσπαθούμε να είμαστε αμερόληπτοι. Στην τρίτη, όμως, ηλικία είναι πιο εύκολο και πρέπει να είμαστε και συνεπείς και ειλικρινείς.

Καλώς μας ήρθε ο νέος χρόνος, φί-

λοι μου και Γιώργο, συνοδοιπόρε και φίλε αγαπημένε, εύχομαι να βγάλουμε το 2017 έξω πέρα.

Κι έτσι, σαν σκέψη, σαν στοχασμό με τον καινούριο χρόνο και το ποιημάτι κάι μας.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Συναντηθήκαμε εκεί στην αγανάκτηση με το Θεό, με τις Ιδέες, με τον Άνθρωπο.

Εκεί στο βράχο τον ανταριασμένο, στην αδικία και στην καταπίεση.

Παλέψαμε γυμνοί μες στ' αλατόνερο με τ' άγριο κύμα για τη βάρκα, το σαρκίο μας και το φορτίο μας. Κι ήταν μεγάλο και πολύτιμο φορτίο! Ιδανικά κι αισθήματα, ελπίδες, δικαιώματα και όνειρα και πόθοι.

Παλέψαμε σκληρά, δεν γονατίσαμε, δεν κάναμε σταυρούς, δεν θυματίσαμε.

Μόνο φωνάξαμε, επικαλεστήκαμε,

Δικαιοσύνη, Μάνα Ιδέα, πρόφτασε!

Δεν ήρθε ούτε αυτή.

Κι ως στρίψαμε,

Τον κάβο τον τραχύ της αγανάκτησης, στου ήλιου το χαμόγελο λουστήκαμε!

Το πήραμε σαν πληρωμή κι ανταμώση, πιάσαμε πάλι τα κουπά και... ταξιδεύουμε....

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Καλή χρονιά Γρηγόρη, που αρχίζει με ένα ακόμη υπέροχο ποίημά σου. Μάς υποδέχεσαι και με την κατάθεση τού απολογισμού σου, που και

ειλικρινής είναι και πρόκληση, γιατί λίγοι κάνουν αντικειμενικό απολογισμό των πεπραγμένων τους.

Το πλεονέκτημα τού ηλικιωμένου δεν είναι πια τα πλούτη και οι δόξες, αλλά το δικαίωμά του να κρίνει την προσφορά του στην κοινωνία, αρχίζοντας από την οικογένεια επειδή αυτή είναι το υπόβαθρο της κοινωνίας. Γι' αυτό η οικογένεια βρίσκεται σήμερα στο στόχαστρο αυτών που θέλουν να μας επιβάλουν τις απεχθείς θεωρίες τους.

Πόσοι άνθρωποι, όμως, κάνουν απολογισμό των πράξεών τους κάθε χρόνο; Πολύ λίγοι, γιατί φοβούνται το αρνητικό συμπέρασμα, την bottom line που λένε οι αγγλόφωνοι.

Να σου πω την αλήθεια, φίλε Γρηγόρη, εγώ δεν προσπερνάω -ούτε ξεχνώ- τις χαρές και εμπειρίες επειδή ό,τι θυμάται ο καθένας μας χαιρείται, όμως είμαι πολύ αυστηρός με τα λάθη μου, πιο αυστηρός και από αυτούς που με κρίνουν, γιατί αντιμετωπίζω την αλήθεια, όσο πικρή και αν είναι. Αλίμονο σ' αυτόν που δεν θέλει ν' αναγνωρίσει τα λάθη του και ζει σ' έναν κόσμο ψεύτικο που έφτιαξε για να εξαπατεί τον εαυτό του και άλλους, αλίμονο στον ανήθικο που δίνει μαθήματα ήθους σ' αυτούς που δεν ξέρουν το ποιόν του.

Χειρότερα για μένα και από τα λάθη μου ακόμη, πάντως, και μού προκαλούν μεγάλη θλίψη είναι μερικά από αυτά που αναφέρεις, κάποια όνειρα που δεν πραγματοποιήσα, κάποιες ελπίδες που αποδείχτηκαν φρούδες, κάποια χάδια που δεν τόλμψα, κάποια ταξίδια που δεν έκανα, κάποιες προκλήσεις που δεν αντιμετώπισα.

Ενταξει, καλέ μου φίλε, το εμπεδώσαμε πως είσαι 90 χρονών και τί σημαίνει δηλαδή αυτό; Σε δέκα χρόνια θα γιορτάσουμε και τα εκατό χρόνια σου και πάλι θα σε καμαρώνουμε. Το 90 δεν είναι τίποτε περισσότερο από ένα μηδενικό πίσω από τον αριθμό εννέα, γιατί ο χρόνος δεν έχει σημασία. Σημασία έχει πώς χρησιμοποιούμε το χρόνο μας για να μη σπαταλούμε άδικα το σχεδόν δυσεύρετο οξυγόνο που αναπνέουμε και τον πολύτιμο χώρο μας πάνω στη μάνα γη.

Ευτυχώς, οι περισσότεροι συνάνθρωποι προσφέρουν το κατά δύναμη, άλλοι πολλά και άλλοι λίγα, δεν έχει σημασία. Γνωρίζω ανθρώπους που έχουν στο ενεργητικό τους δημιουργίες για τρεις ζωές και δεν εννοώ μόνο πλούτη, αλλά ανακούφιση στον άρρωστο, βοήθεια στο φτωχό, παι-

δεία στον αναλφάβητο, συμπάρασταση στον αγωνιστή, πολιτισμό στον απολίτιστο.

Το είπε ο πρόεδρος Λίντον Τζονσον στους ρατσοιστές: αν διαμαρτύρεστε επειδή οι μαύροι είναι αγράμματοι, είναι καθήκον μας να τους μορφώσουμε, αν διαμαρτύρεστε επειδή οι μαύροι δεν είναι καθαροί, είναι καθήκον μας να τους διδάξουμε υγιεινή, αν διαμαρτύρεστε επειδή οι μαύροι είναι κακοποιοί, είναι καθήκον μας να τους δείξουμε τον δρόμο της αρετής. Αλλά αν μού διαμαρτύρεστε για το χρώμα τού δέρματός τους δεν φταίω εγώ, τα παράπονά σας στο Θεό! Εκεί στο Νιουτάουν μεριά και τη γνωρίζεις πολύ καλά, υπάρχει ένας ιερωμένος που δημιουργεί για δέκα δικές μου ζωές, προσφέροντας κάθε μέρα τροφή και όχι μόνο σε εκατοντάδες συνανθρώπους μας χωρίς να εξετάζει το χρώμα τους, χωρίς να ενδιαφέρεται σε ποιό Θεό πιστεύουν, χωρίς να υπολογίζει το κόστος.

Αν ήταν δυνατόν, το 2017 θα έκανα σύμβολο ανθρωπιάς τον αιδ. πατέρα Νεκτάριο Ζορμπαλά, παράδειγμα προς μίμηση στη Μέση Ανατολή, την Ευρώπη, την Αμερική και τη Ρωσία. Επειδή η ανθρωπότητα φέτος και κάθε χρόνο έχει μεγαλύτερη ανάγκη από ανθρώπους σαν τον πατέρα Νεκτάριο, παρά τον κάθε αλπιτήριο πολιτικό ή μεγαϊστάνα που σκορπά τον όλεθρο για χρήματα ή για δόξα.

Φίλε μου αγαπητέ και συνοδοιπόρε, εμείς θα συνεχίσουμε και το 2017 αυτό που ξεκινήσαμε σ' αυτό το μετερίζι, να μοιραζόμαστε τις αναμνήσεις και τις γνώμες και τα ποιήματά σου με τους αναγνώστες που μάς διαβάζουν κάθε Τετάρτη.

Εύχομαι η υγεία, η ευτυχία και η ευμερσία να πλημμυρίσει τα σπίτια τους και κάθε μέρα να δημιουργούν όμορφες αναμνήσεις!

